

FIGURĂ DE STIL

Așa cum pe un munte de piatră
Se naște o floare frumoasă,
Tot așa inima mea de gheață,
Încălzită de privirea Ta
duioasă,
Naște dragoste pentru Tine
Si deodată pe cerul negru
Al vieții mele efemere,
Răsar mulțimi de stele

Dând farmec **noptii grele**

(Tudor Grădinaru)

Să ne rugăm pentru...

♦...**studentii care sunt în sesiunea de examene.** Dumnezeu să le dea înțelepciune să poată învăța și să treacă biruitori prin toate examenele.

♦...**surorile din biserică care vor naște luna aceasta,** respectiv pentru Sabina Roba și pentru Maria Marcu. Dumnezeu să le dea o naștere ușoară și mai ales niște copii sănătoși. Domnul să le întărească.

♦...**proaspetele mămici din biserică.** S-o amintim în rugăciunile noastre pe sora Mihaela Criste care este mămică de o săptămână. Domnul să-i dea sănătate și putere ca, împreună cu soțul ei, să-și crească copilașul, învățându-l încă de mic calea Lui.

SERVICIILE BISERICII

DUMINICA : 9-12 Serviciu divin

18-20 Serviciu divin

LUNI: 18-20 Seara adolescenților

MARȚI : 18-20 Seară de rugăciune

JOI : 18-20 Serviciu divin, studiu biblic

SÂMBĂȚĂ : 18-20 Seară de tineret

Îți place să scrii? Ai poezii personale, eseuri sau mici gânduri pe care le-ai așternut cândva pe hârtie și te-ai gândit că nimănui nu-i pasă de ce ai scris tu? Nouă ne pasă! Așa că nu ezita să ne trimiți creațiile tale la adresa de e-mail buletin.duminical@yahoo.com și cele mai bune vor apărea în buletinul bisericii.

Colectivul de redacție: Teo Laze, Dana Popa, Ramona Gheju, Andreea Homoșdean, Isabelle Romașcu, Dana Cristea.

Dacă aveți motive speciale de rugăciune și doriți ca cineva să vă susțină în rugă înaintea lui Dumnezeu, nu ezitați să ne spuneți. Scrieți-ne pe adresa de e-mail buletin.duminical@yahoo.com sau adresați-vă direct fr. Teo Laze și aceste motive vor apărea la rubrica „Să ne rugăm pentru...” din cadrul buletinului duminical. Și nu uitați: împreună suntem mai puternici în lupta spirituală!

Zâmbiți, vă rog...

Discurs neinspirat

La o nuntă, invitații la masă au cerut insistent mirelui să țină un discurs. Bietul om nu mai vorbește în public niciodată și nu știa ce să spună. A încercat să refuze, dar aplauzele repetate ale mesenilor l-au făcut să se scoale în picioare. A trecut în spatele miresei ca în spatele unui zid protector și, punându-și mâna pe umărul ei, a spus:
- Vreau să vă spun, oameni buni, că acest lucru mi s-a impus cu forța...

Vă stăm la dispoziție pentru nevoile dumneavoastră spirituale :

Pastor Nelu Filip : tel. 0745-306431

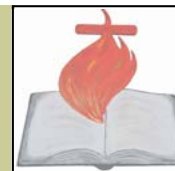
Diacon Romica Florescu : tel. 0721-644073

Prezbiter Sandu Guler : tel. 0722-510842

Diacon Paul Moldovan : tel. 0745-531218

Timisoara — str. Banu Mărăcine nr.25 tel. 0256-472002
e-mail: poartacerului@gmail.com

BISERICA POARTA CERULUI

“O poartă deschisă către ceruri”

*Dacă găsești
un drum fără
obstacole,
probabil că
drumul
acela
nu
duce nicăieri*

Nonconformistul supraviețuitor

Noe era un om neprihănit și fără pată între cei din vremea lui. Noe umbla cu Dumnezeu. (Geneza 6:9)

Noe mergea împotriva curentului zilelor sale. El căuta lucruri pe care oamenii din jurul său le desconsiderau. Din această cauză era adesea ridiculizat sau chiar făcut să sufere. Dar el știa că lumea are nevoie de el așa cum este și nu avea de gând să se adapteze la standardele și filosofia de viață a celor din jur.

Constatarea lui Dumnezeu cu privire la lumea antediluviană a fost aceea că toate lucrurile își stricaseră calea, iar gândurile oamenilor erau îndreptate în fiecare zi numai spre rău. În acest ocean de nelegiuire și ruină, Noe făcea excepție: era neprihănit.

Satisfacția vieții sale depășea cu mult sfera lucrurilor materiale și imediate. Bucuria sufletului său era dincolo de mâncare, băutură și plăceri trupești. În relația sa cu Dumnezeu, Noe trăia o înălțare sufletească superioară oricărei distracții pe care ar fi putut să i-o ofere lumea timpului său.

Stilul de viață al lui Noe nu-i slăbea cu nimic nici bucuria de a trăi și nici competența profesională. Cei din jur puteau conta pe cuvântul său, iar promisiunile lui erau onorate întotdeauna fără compromis. Noe era mereu prezent în viața cetății, dar diferit și elevat în ce privește valorile personale. Cei din jur îl cunoșteau ca pe evlaviosul cel bun la suflet și corect până la culme în afacerile cu partenerii. El nu se rușina și nu se sfia să-și împărtășească ideile și convingerile cu oricine era interesat să-l asculte. Acesta este stilul de viață al nonconformistului supraviețuitor.

Te poți simți confortabil chiar dacă faci lucrurile altfel față de cei din jur. Semeni tăi au nevoie de cineva care să poată privi lucrurile și altfel. Succes!

SĂ NE CUNOAȘTEM UNII PE ALȚII...

Continuăm prezentarea familiilor care fac parte din biserica Poarta Cerului, cu **familia Muntean Mircea & Camelia**.

Fratele Mircea este implicat în slujire, el făcând parte din echipa care asigură ordinea în cadrul bisericii și care totodată ne întâmpină cu o binecuvântare de fiecare dată când sosim la Casa Domnului. Cea care a acceptat să-i fie soție în data de 2 martie 2002, în Timișoara, și să formeze o familie - sora Camelia - este de asemenea implicată în slujire în biserica noastră, ea fiind învățătoare la Școala Duminicală și ocupându-se de grupa mică. Familia Muntean a fost binecuvântată de Domnul cu doi băieți: Ruben (4 ani și jumătate) și Lucas (3 ani), cărora cei doi părinți le îndreaptă pașii, cu dragoste și responsabilitate, spre ascultarea de Dumnezeu.

Ca și ocupație zilnică, fratele Mircea lucrează în construcții, iar sora Camelia este florăreasă.

Motto-ul pe care cei doi soți l-au ales să reprezinte principiul de căpătâi al familiei lor este scris în Ps. 103:1,2 - „*Binecuvântează, suflete, pe Domnul, și tot ce este în mine să binecuvânteze Numele Lui cel sfânt! Binecuvântează, suflete, pe Domnul, și nu uita nici una din binefacerile Lui!*” De asemenea, ei doresc să pună întotdeauna pe primul plan al vieții lor apropierea de Dumnezeu, iar ca familie urmăresc să fie un model pentru cei din jurul lor.

Fie ca Domnul să binecuvânteze această familie, să înconjoare casa lor cu pace și iubire și să le dea putere să îl slujească mereu!

Am dori, ca și biserică, să purtăm în rugăciune familia Muntean întreagă săptămâna viitoare, să cerem Domnului să-și reverse îndurarea peste ei și, ca motiv special de rugăciune, să cerem alături de cei doi soți - ajutorul lui Dumnezeu pentru a-și putea zidi casa.

... a consemnat Andreea Homoșdean

Unul câștigând pe altul

În 1900, Andrew Murray scria:

„Dacă ar **exista** un singur creștin în lume care ar lucra și s-ar **ruga** un an de zile să câștige o persoană la Hristos și dacă aceștia doi ar **continua** să se convertească într-un an câte o altă persoană și dacă fiecare dintre aceste persoane călăuzite către Împărăția lui Hristos ar conduce câte un suflet la Hristos, în 31 de ani fiecare om din lume ar fi câștigat pentru Dumnezeu. Progresia matematică a arătat că la sfârșitul celor 31 de ani ar exista peste două miliarde de creștini.”

Le urăm

LA MULȚI ANI și multe binecuvântări celor care în săptămâna aceasta își vor aniversa ziua de naștere. De asemenea, să nu uităm să-i amintim în rugăciunile noastre :

Luni, 11 iunie -

Ion Ghiță

Marți, 12 iunie -

Daniel Șandor

Sâmbătă, 16 iunie -

Ioan Marcu,

Any Scoruș

„Voi, copilașilor, sunteți din Dumnezeu; și i-ați biruit, pentru că Cel ce este în voi, este mai mare decât cel ce este în lume.”

(1Ioan 4:4)

Alergarea spre premiul cel mare

De multe ori îmi aduc aminte cum în copilărie alergam prin câmpii alături de alți copii și, de fiecare dată când aceștia încercau să mă depășească, eu fiind mai mare, încercam să îi împiedic să o facă. Astfel că de fiecare dată eu ajungeam la destinație, având satisfacția de a ajunge primul la linia de sosire. În epistola lui Pavel către Evrei, acesta le spune creștinilor „să dea la o parte orice piedică, și păcatul care înconjoară așa de lesne, și să alerge cu stăruință în alergarea care le stă înaintea (Evrei 12:1).

De cele mai multe ori am observat că toată alergarea noastră nu are decât acel scop de a trece linia de sosire, uneori nefiind interesați de modul cum alergăm și de ceea ce lăsam în urma noastră. Cele mai multe lucruri la care ne gândim sunt: să predicăm, să cântăm, să vizităm, să ne rugăm, să postim, să trăim după legi morale. Toate aceste lucruri sunt bune, dar adeseori sunt golite de esența lor. Consecința este că toate aceste activități le facem fără ca în noi să mai ardă acea flacără care îl mistuia pe apostolul Pavel. Apostolii au înțeles că alergarea care place Celui Preaînalt este aceea care se oprește la nevoia celui de lângă mine, care se oprește să asculte durerea celui căzut sub povara ei, care știe să zâmbească celor cu inima înmuiată, care se sacrifică în tăcere fără să vadă cineva. Parcă îl văd pe apostolul Pavel întemnițat și în lanțuri. Omul care a stat în fața împăraților, căpeteniilor celor mai de seamă, vorbește acum unui sclav fugit de la stăpânul lui despre dragostea cea mare a lui Cristos, trimițându-l pe el,

„inima lui”, înapoi la stăpânul său (Filimon 12).

Pe măsura ce meditez la ele, cuvintele lui Isaia devin tot mai reale, tot mai pline de adevăr. Nu trebuie să fii un bun cunoscător al sufletului uman ca să-ți dai seama că sunt numai răni nestoarse, nelegate și nealinate cu untdelemn (Isaia 1:6). De fiecare dată când am privit la Leul din seminția lui Iuda, Rădăcina lui David, am fost vindecat. Valuri de iubire dumnezeiască au curs peste ființa mea, mi-au reînnoit puterile, mi-au dat speranță, credința de a merge mai departe, dar cel mai important este că mi-a umplut inima de o compasiune adâncă pentru cei ce au trecut ca și mine prin valea umbrei morții.

Mi-a rămas întipărită în minte o povestioară: la un concurs de alergare la care au participat numai copii cu handicapuri, tribunele erau pline, iar copiii erau așezați la linia de start. La semnal au pornit, alergând oarecum haotic. O fetiță s-a desprins de grup în timp ce alerga, moment în care un copil a căzut și a început să plângă tare. Fetița s-a oprit din alergare, s-a întors la copilul căzut, l-a ridicat și au trecut linia de sosire împreună. Spectatorii s-au ridicat în picioare încrămeniți la cele văzute.

Să ne uităm țintă la Comandantul nostru Suprem, la Cel ce este Desăvârșirea credinței noastre, la ISUS, ca EL să ia chip în noi, să putem fi o mireasmă plăcută pentru cei ce alergă împreună cu noi și să căpătăm premiul chemării cerești în Hristos Isus, care este vrednic să primească toată slava, cinstea, onoarea și gloria în veci. Amin.

Daniel Pescaru

